

at opnå gode rettigheder på arbejdspladsen? Den har en anden ideologisk opfattelse end den, man måske ønsker at støtte. Den har andre formål på hele samfundets vegne end at lave gode aftaler med den pågældende arbejdsgiver, og man kanalisere i øvrigt midler til et andet ideologisk arbejde end det, man ønsker at støtte osv. osv.

Det er derfra, aversionen kommer. Jeg vil sådan set heller ikke forlange af den traditionelle arbejderbevægelse, at den ikke skulle have en ideologisk baggrund, men det er jo der, vandene skiller. Kan jeg opnå forståelse for det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja. Jeg kan godt forstå ræsonnementet, og jeg kan godt forstå diskussionen, og jeg kan godt forstå, at man i enkelte situationer synes, at en gruppe personer optræder forkert, når vi nu lever i år 2002. Den måde, man i dag opretholder sine aftaler på, herunder eksklusivbestemmelser, kan og bør naturligvis efter min opfattelse ikke være den samme, som man brugte for 100 eller 200 år siden. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men for mig er det helt afgørende, at vi har et samfund, som også respekterer de kollektive rettigheder. Jeg mener faktisk, at det er fundamentet for hele det danske samfunds opbygning. Det har været fundamentet for opbygningen af det danske velfærdssamfund, at lønmodtagerne på den ene side har sluttet sig sammen i kollektive organisationer, og at arbejdsgiverne har gjort ligeså. Den balance, den kompleksitet er forudsætningen for det samfund, vi har i dag.

Der er ikke tid til at svare på det sidste, men hvis du spørger igen, skal jeg også nok lige tage den sidste del med.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er stadig væk ikke mulighed for direkte tale herinde, men hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Ole til hr. Ole burde jo kunne gå, men det kan det nok heller ikke ifølge reglerne.

Jeg synes sådan set, hr. Ole Sohn skal have lov til at gøre sin argumentation færdig, for det er jo interessant, det, vi er inde ved her. Det er helt korrekt, at man skal have lov til det faglige arbejde, som vedrører ens arbejdsplads og til

nød det fagområde, det handler om, osv., hvis bare man kunne adskille det fra den ideologiske bevægelse.

Det kan man i andre lande. Det er andre lande, hvor fagforeningerne udspringer af en kirkelig baggrund eller noget andet, også lande som vi velfærdsmæssigt kan sammenligne os med: Holland og Tyskland og andre lande, hvor man har velfungerende fagbevægelser, som ikke nær har den organisationsprocent, vi har i Danmark, men som har en anden ideologisk baggrund, og som også fungerer godt til gavn for deres medlemmer.

Jeg ville ønske, at vi kunne nå noget lignende i Danmark, for det er bestemt ikke, fordi vi ikke ønsker, at arbejderne – lønmodtagerne hedder det nu om dage – skal have lov til at slutte sig sammen for at stå stærkt i forhold til arbejdsgivere. Selv om arbejdsgivere ikke er lige så slemme, som de var i 1899, så er de ikke, ligesom de burde være alle sammen. Det er lønmodtagerne jo heller ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er klart, at de faglige organisationer i hvert fald for en stor dels vedkommende er præget af en bestemt ideologisk holdning, som kan virke irriterende, måske ligefrem stødende på andre. Det synes jeg er et problem, specielt for de store faglige organisationer, som ikke har omstillet sig i tilstrækkelig grad til år 2002. Det er de til gengæld i fuld gang med, sådan føler jeg det.

Men man kan ikke komme helt ud over problemet. Der er i øvrigt også i dag en lang række organiserede medlemmer, som arbejder hos uorganiserede arbejdsgivere, som må lide den tort, at arbejdsgiveren betaler bidrag til politiske partier, som vedkommende medarbejder bestemt ikke sympatiserer med, og det bliver jo ikke forhindret med det forslag, som hr. Ole M. Nielsen og Kristeligt Folkeparti er medforlagsstiller til.

Derfor kommer man ikke ud over den diskussion, og det mener jeg faktisk skal løses i en anden sammenhæng med spørgsmålet om indgreb i den kollektive aftalefrihed.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Beklager, at vi så kom over i et nyt spor, nemlig det med, hvad arbejdsgiveren må betale til.

Der synes jeg, lønmodtageren må betale til det, han vil betale til, han skal bare ikke været